„Midden-Delfland"

Ontwikkelingsplan voor de open ruimte

Hoewel in ons gehele land de ruimte een kostbaar goed geworden is, geldt dit wel het sterkst voor het gebied van de Randstad Holland. Door grote bevolkingsuitbreiding, bebouwing en industrialisatie wordt zoveel aanspraak op de beschikbare ruimte aldaar gemaakt, dat deze op zeer weloverwogen wijze zal moeten worden ingedeeld om onherstelbare schendingen van de leefbaarheid van de Randstad te voorkomen. Dit betekent dat de thans nog bestaande open ruimten tussen de steden alleen met gedegen bestemmingsplannen kunnen worden ingericht voor een zo veelzijdig mogelijk gebruik met behoud van waarde voor de toekomst.

Eén van deze open ruimten is het gebied Midden-Delfland, ge-

legen in de driehoek Rotterdam-Delft-Maassluis. Men kan hier nu inderdaad nog van ruimte spreken, maar deze dreigt te worden verslonden door stadsuitbreidingen, wegenbouw en tuinbouw onder glas. Teneinde een plan voor de ontwikkeling en het gebruik van het gebied te ontwerpen dat ook garanties zou kunnen bieden voor blijvende bruikbaarheid, is in 1963 aangevangen met bestudering der problemen in commissieverband. Nu, vijf jaar later, is door de Stichting „Onderzoek Midden-Delfland" een rapport in de openbaarheid gebracht, dat op wel zeer duidelijke wijze de problemen en de mogelijke oplossingen van ruimtebesteding laat zien. Het „rapport in hoofdlijnen" steunt op een documentatie van acht deelrapporten, die elk verschillende facetten van de plannen behandelen. In een uitmuntend verzorgde uitvoering worden de lezer overzichtelijk de aspecten van indeling en inrichting, landschap en recreatie, land- en tuinbouw, waterhuishouding, bodemopbouw en speciewinning en tenslotte die van bestuurlijke, financiële en sociale aard uiteengezet.

Herstructurering van het landschap, het wegenpatroon, de waterhuishouding, de bedrijven en de bodem is noodzakelijk om de open ruimte een blijvende optimale waarde te geven voor de stedelingen en de bewoners van de streek. Op korte termijn zal begonnen moeten worden met de inrichting om het gebied ook als bufferzône voldoende tegenwicht te geven tegen de aan de rand verrijzende stadswijken. Dit geldt met name voor de aanleg van beplantingen, die immers veel meer tijd behoeven om een redelijke hoogte te bereiken dan flatgebouwen. Teneinde een gezonde ontwikkeling van deze beplantingen te garanderen, zal veel aandacht moeten worden besteed aan de keuze van houtsoorten (waarbij zeker ook aan de populier gedacht dient te worden), bodemvoorbereiding en aanlegmethoden. Juist in deze geürbaniseerde gebieden kan men zich geen mislukkingen permitteren. Ontwikkelingen als in Midden-Delfland worden dan ook met de grootste aandacht door verschillende onderzoekinstanties in de bosbouw bestudeerd.

Ir. J. L. Guldemond